

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 10 Marca r. s. 1824 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 1 marca.

Przez N. a y w y ż s z e Jego Cesarskiej Mości Ukazy, wydane do Rządzącego Senatu, w roku 1824.

D. 2 lutego. Przez ukaz, wydany do Rządzącego Senatu dnia 17 przeszłego grudnia Rozkazałimy w biegu roku 1824, wydać z Izby Skarbowych życzącym trzy tysiące pięćset kwitów z odebraniem za każdy, po dwa tysiące rubli, dla policzenia za rekruta w przyszłych naborach, kiedy uzupełnienie wojska wymagać tego będzie.

Uważając, iż w niektórych włościach i gromadach zebrana się znaczna liczba rekruta niedoimkowego, szczególnie dla niedostatku w nich zdalnych do tego ludzi, a chcąc podać możliwość tym z nich, które dostateczne mają sposoby, wypełnienia tej powinności, dozwalamy wyżej wspomniane kwity rekruckie policzać i za rekrutów niedoimkowych; około czego Rozkazujemy Rządzącemu Senatowi uczynić potrzebne rozporządzenia.

D. 14 lutego. Sztabs lekarz pólku pieszego Szlisselbugskiego, Raczyński, za gorliwą służbę mianowany assessorem kolegiąlnym.

D. 15 lutego. Zarządzający kantorem banku handlowego w Odessie, Radca Stanu Furman mianowany Vice Dyrektorem Departamentu handlu zewnętrznego.

Tęże daty. Vice-Gubernator Kostromski, radca kolegiąlny Fonder Flit, uwolniony od tego obowiązku z przyłączeniem do Ministerjum Skarbu; a na jego miejsce mianowany Vice Gubernatorem w Kostromie Radca Stanu Puzanow.

D. 17 lutego. Woronezki Gubernator Cywilny, Rzeczywisty Radca Stanu Soncow, mianowany Gubernatorem Cywilnym w Orle; a na jego miejsce naznaczony dotąd Gubernator Cywilny Tulski, Kamerher Radca Stanu Krywcow.

Tęże daty. Razański Gubernator Cywilny, Kamerher, Radca Stanu, Xiażę Łobanow-Rostowski, na własną prośbę, zupełnie uwolniony od służby, i w nagrodę jej wyniesiony na Rzeczywistego Radcę Stanu, a Gubernatorem Cywilnym Razańskim naznaczony, Gubernator Cywilny Orłowski, Rzeczywisty Radca Stanu Szreder.

Tęże daty. Razański Vice-Gubernator Radca Kolegiąlny, Peyker, wyniesiony na Radcę Stanu i przeznaczony na Prezydenta Rządu Gubernialnego w Razaniu.

Tęże daty. Zostający przy sprawującym Ministerjum wojskowe, urzędnik do osobnych poleceń, piątej klasy Krępowski, w nagrodę odznaczający się służby, wyniesiony na Rzeczywistego Radcę Stanu, ze starszeństwem, od dnia 14 kwietnia 1823 roku.

D. 20 lutego. Pomocnik Sekretarza Stanu Rady Państwa, Radca Stanu Trofimow, mianowany Rzeczywistym Radcą Stanu.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 13 marca.

(z Kurjera Warszawskiego)

JO. Xiażę Antoni Radziwiłł Namiestnik Królewski w W. Xieztwie Poznańskim, przybył do Warszawy.

Dnia 23 lutego, w Piotrkowie odbył się sejmik szlachecki powiatu Piotrkowskiego, pod łaską marszałkowską JW. Sucheckiego, dziedzica dóbr Rozpry etc. Assesorami byli JW W. Franc. Bąkowski b. Marsz. Rodomski, i Olszewski Sędzia pokoju, Sekretarzem W. Daniel Bleszyński. Obrany Posłem JW. Fran. Salezy Malczewski dziedzic dóbr Ciesle i Podstole. D. 4 marca w Łęczycy na zgromadzeniu politycznym odbytym pod łaską JW. Józ. Stokowskiego Marszałka, tenże Marszałek obranym został członkiem rady obywatelskiej. Assessorami byli WJX. Sojecki Kanonik i W. Stanis. Sobocki obywatel, a Sekretarzem W. Szmiedel Rektor szkół wydziałowych. D. 19 lutego w Łomży na zgromadzeniu politycznym powiatów Łomżyńskiego i Tykocińskiego, odbytym pod łaską JW. Daniela Truskolaskiego profesora, obrano deputowanym na sejm JW. Anton. Budziszewskiego, a członkiem Rady obyw. JW. Andr. Rembisińskiego. Assessorami byli WW. Mac. Majewski i Mich. Szumkowski, a Sekretarzem Jan Kasprowski, wszyscy profesorowie szkoły Wojewódz. w Łomży.

D. 4 b. m. w Łomży odbył się sejmik szlachecki powiatu Łomżyńskiego, pod łaską Marszałkowską JW. Alojzego Rowickiego, Assessorami byli JW W. Wiktor Rembisiński i Józef Wyszowski b. Chorąży Wizki, a Sekretarzem W. Kotowski dziedzic Dobrzyjatowa. Wybrani zostali na członków Rady Wojewódz. JW W. Prosper i Antoni Budziszewscy. D. 8 b. m., odbył się sejmik szlachecki w Wieruszowie powiatu Ostrzerzowskiego, pod łaską JW. Stanisława Mieleckiego, który większością głosów na posła na sejm obranym został.

D. 4 b. m., na zgromadzeniu polit. powiatu Kalwaryjskiego pod łaską JW. JX. Jaworowskiego Marszałka, deputowanym na sejm obrany został JW. Józef Wisniewski, a Radcą obyw. W. Ant. Kozierowski.

Dnia 23 z. m. na seymiku w Szydłowie obrany został posłem JW. Andrzej Walchnowski, sędzia pokoju, zastępujący miejsce Marszałka, dziedzic dóbr Niziny, a radcami wojew. tenże JW. Walchnowski po raz trzeci, i JW. Wiktoryn Łuniewski dziedzic Gnoyna. Na zgromadzeniu politycznym obwodu stopnickiego, pod łaską JW. Łęckiego kanonika Wiślickiego, dnia 4 b. m. z Stopnicy, obrany został radcą wojew. JW. Jan Olrych Szaniecki, deputowany na sejm, dziedzic Pinczowa i Szańca.

W dniu 4 marca r. b. w mieście Gąbinie odbył się sejmik szlachecki powiatu gostyńskiego pod łaską JW. Wojciecha Majewskiego marszałka, dziedzica dóbr Rybia. Assessorami byli JW W. Edward Zabłocki radca województwa mazowieckiego i Hypolit Stubiński również dawniejszy radca tegoż województwa, Sekretarzem zaś W. Adolf Łęczyński, na którym większością głosów wybrani zostali na członków Rady wojewódzkiej dotąd ten urząd sprawujący JW W. Zabłocki i Rudolf Wieszczycki.

Wczora wieczorem od godziny 7 zaczęło błyskać, o 8 błyskało bardzo często.

W dziele francuzkiem, trzecim wydaniu zbioru rozmaitych wydarzeń, wyszłem r. 1789, jest umieszczony opis następującego przypadku: „Xie-

Żna Poniatowska, małżonka **Xięcia Ex Podkomorzego Keronnego**, okazawszy dowód litości nad nieszczęśliwą osobą, przez co może ocaliła własne swe życie. W czasie okropnej burzy, **Żna** postrzegła z okna swego pałacu w **Warszawie**, starą osłabioną niewiastę, którą wiatr obalił. **Żna** tak się wzruszyła tym widokiem, iż natychmiast wybiegła z pokoju dać rozkaz służącym, aby tę biedną niewiastę zanieśli do pałacu; nie dosyć na tém, bieży **Żna** na spotkanie nieszczęśliwej i rozkazuje dla niej dać wszelkie opatrzenie. W tejże chwili, gdy **Żna** wyszła z pokoju, piorun wpadł tamże, znalaziono właśnie te meble piorunem zgruchotane, przy których **Żna** stała. Opatrzność czuwała na tą dobroczynną panią.

R. 1802, mieszkał w **Warszawie** **Hrabia P....** znany z dobroczynności, każdy prawdziwie potrzebujący wsparcia nie odszedł od niego nieotrzymawszy jakiego zasiłku. Pewny zubożały oyciec kilkorga dzieci, udał się do **Hrabiego**, prosząc o wsparcie, i natychmiast otrzymał pakiecik. W ówczas prawie tylko drobna moneta pruska była w kursie, to jest tak zwane *dytki*, które zwykle układano jak ładunek. Takowy pakiecik zawierał zawsze dydkami złotych 18, czyli dukat. Ubogi otrzymawszy takowe wsparcie, śpieszy z radością, aby za całego otrzymanego dukata nakupił żywności dla zgłodniałych dzieci. Lecz jakież jego było zadziwienie, gdy zamiast dytek znalazł w ładunku *czerwone złote*. Domyśliwszy się, iż **Hrabia** przez omyłkę w prędkości wyjął z bórka ładunek dukatów zamiast zwykłego ładunku z dytkami, natychmiast śpieszy do **Hrabiego**, oddając mu dukaty. Zdziwiony **Hrabia**, rzecze "wprawdzie omyliłem się w monecie, nie omyliłem się sądząc o pierwszego na **WPana** sporyzienia, że jesteś uczciwym człowiekiem, ten ładunek, któryś otrzymał, niech ci służy, i oto masz taki drugi, abyś niedoznawał potrzeby szukania wsparcia w przedpokojach, w których nie zawsze poludźku obchodzą się z nieszczęśliwymi. Takowe wsparcie tyle wzmogło tego ubogiego, iż urządziwszy swe interesa nie był już w smutnej potrzebie żebrania.

ANGLIA.

Londyn dnia 21 lutego.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

PARLAMENT.

IZBA NIŻSZA.

Posiedzenie dnia 17.

Lord **Nugent** głos zabiera dla uczynienia wniosku, który oddawna zapowiedział, względem wojny hiszpańskiej: „Postępowanie ministrów, rzecze zacny Lord, i ich systemat neutralności podczas wojny, zyskały pochwałę tej izby. Ja zawsze dalekim jestem od podobnego myślenia. Ministrowie zupełnie zawiedli dobrą wiarę; czynności ich nigdy się nie zgadzały z ich słowami. Zdawało się, że oni chcą pomagać Hiszpanii konstytucyjnej; a tymczasem wyrządzili jej tyle złego, ile tylko mogli. Słowem: postępowali tak, jak sprzymierzeńcy Francji. Zdawali się nawet być nieczuły na poniżające odmówienie dworu tui-leyjskiego, względem przyjęcia naszego pośrednictwa.

Na usprawiedliwienie swojej neutralności, dawali oni zapewnienie, iż Francja nigdy nie chciała użyć prawa podbicia nad Hiszpanią. Czem jednak jest rozkaz w *Anducuar*, choćby uważać go dyktowanym przez ludzką Xięcia Naczelnego wódza. Niejesteż to aktem władzy panującej? Czyliż chorągiew francuzka nie powiewała we wszystkich miastach zdobytych? Nasi jednak ministrowie nie okazali żadnego żłąd nieukontentowania. Nadto, rozkaz dany **P. William d' A'Court** w *Sewilli*, ażeby się rozstał z rządem konstytucyjnym, czyż nie był czynem zupełnie nieprzyjacielskim? Czemże przecię stany kortez zasłużyły na tak krzywdzące postępowanie? Czyż nie miały prawa postanowić utraty praw czyli zawieszenia władzy królewskiej (gwałtowne szemranie i krzyki gniewu).

Rojaliści hiszpańscy tak dobrze znali skryś- skłonności **P. William A'Court**, iż mu ofiarowali mianowanie na gubernatora *Sevilli*, w imieniu *Ferdynanda*. Otoż co ministrowie śmieli nazwać swą neutralnością. Ich agenci ciągle skrycie pracowali nad rozprzężeniem stronnictwa konstytucyjnego. Wiadomo, że **P. William** pisał do walecznego generała *Alawy*, zachęcając go do naśladowania przykładu zdrajców *Abisbal*, *Morillo* i *Ballasterosa*. I cóż odpowiedział ówczas stanom kortez, które mu wyraźnie oświadczały uznanie niepodległości Ameryki południowej, pod warunkami bardzo korzystnymi dla Anglii.

Kilka słów wystarczy na odmalowanie hańby naszych poniżających odstąpię dla Francji. Dozwoliliśmy prawa blokady z taką surowością, jakiej nie śmieliśmy nigdy użyć w czasie przewagi naszej na morzu. Okręty kupców naszych z urągawiskiem przezierane były przez okręty francuzkie. Nasze interesa tak były zaniedbane przez nagłe zniknięcie wszelkich agentów dyplomatycznych angielskich, iż dwaj kapitanowie, nasi ziomkowie, zmuszeni zostali błagać pomocy kosula stanów Zjednoczonych. (słuchaycie). A nawet dżisia, jakież kredyt mamy w Hiszpanii? Cały handel tego królestwa dostał się w ręce Francuzów. Ich okręty wolne od wszelkiego cła, wpuszczane są do wszystkich portów hiszpańskich, a w najszybszym czasie mają swe załogi. Jedno słowo, które zawiera wszystko: ta umowa familiyna, której zerwanie kosztowało nam tyle pracy i krwi, znowu się zawiązała, daleko ścisłej, aniżeli kiedykolwiek była. (słuchaycie, słuchaycie). Żądam więc, ażeby cała korespondencja **P. William A'Court** z ministrem, złożoną była w biurze izby; i żądałbym nawet pisma bardzo ciekawego, gdybym miał pewność, że ono oddane zostało ministrowi stosunków zewnętrznych; jest to skarga generała *Jabat*, posła konstytucyjnego hiszpańskiego, na postępowanie **P. William A'Court**.

Lord **Nugent** kończy swój głos, prosząc izby, o przebaczenie zapalowi, który go zdaleko uniosł.

P. Canning: odpowiem pokrótce na niektóre twierdzenia szanownego Lorda. Kiedy **P. William A'Court** *Seville* opuścił, uczynił to stosownie do przepisów i roztropności osobistej. Wszystko było przewidzianem w jego instrukcyi, wyjąwszy przypadku odjęcia praw Królowi. Nie chcę tu rozbiierać tego wszystkiego, co szanowny Lord nam powiedział w tym przedmiocie. Opuszczając *Seville* **P. William** oświadczył, iż udaje się do miejsca najbliższego *Kadyzu*, i pojechał do *San-Lucar*, z kąd potem udał się do *Gibraltaru*. Z tego miasta doniósł, że gotów przenieść się do *Kadyzu*, jeśliby jego obecność przydatną być mogła dla bezpieczeństwa Króla. Lecz niewaham się wyznać, że moi towarzysze i ja, nieznaydowaliśmy przywołitem wysłać posła do Króla w miejscu blokowanem. Więć to należy do nas, a nie do **P. William**, na ten punkt odpowiadając.

P. Sturges Bourne: szanowny Lord, autor wniosku, wyrzuca rządowi jako rzecz naganną i haniebną, że zachował neutralność. Lecz czy się zastanowił nad następstwami, jakiego pociągnęło sprzymierzenie się otwarte z konstytucjonistami hiszpańskimi? Naprzód, potrzebaby było wystawić wojska angielskie do waleczenia, pod takimi ludźmi, jakimi są *Abisbal*, *Morillo* i *Ballasteros*. Nie zapomnieliśmy jeszcze sposobu nieprawego, jakim postępował jeden z tych generałów w r. 1812, względem Xięcia *Wellingtona*.

Lecz przejdźmy, bez dalszych przystępów, do zażaleń, zadanych **P. William A'Court**. Przy kim był upoważniony? przy Królu hiszpańskim. Więcej powinien się być oddalić, kiedy ten Monarcha był ogłoszony ze swojego tytułu, przez swoich poddanych. Zarzucają mu, iż dał przestrożę zbawiającą generałowi *Alawie*; lecz uczynił to, nie jako poseł, ale jako prywatny człowiek. Owóż ważne pobudki, któremi się zastania zacny Lord, żądając udzielenia tego, co jest nayskrytszem w polityce rządowej, to jest, jej przepisów sekretnych, dany agentom dyplomatycznym.

Podaję więc jako poprawę do wniosku, oświadczyć: żeby izba uznała korzyści, które kraj otrzymał, że ścisłej neutralności, przyjętej i święcie dochowanej przez Rząd J. K. Mości (mocno okłaski).

Lord Nugent wyznaje, że chociaż mu wprzód dy dowiedziano, że jego wniosek będzie odrzuconym, jednak gotów jest do uczynienia drugiego.

Poprawa wzięta została do głosowania, i przyjęta większością 171 przeciw 30.

Skoro tylko wypadek ten został wiadomym, Lord Nugent uczynił drugi wniosek; lecz ten wnet jednogłośnie odrzucony został.

Oppozycja zdawała się być pomieszana, widząc się tak słabą. Lord Althorp, P. Abercromby i inni z jego rycerzy, roztropnie zrobili, że nie poszli na posiedzenie, którego przewidzieli koniec. Co do P. Brugham, ten stał ukryty za krzesłem mówcy.

Posiedzenie dnia 18.

Lord Althorp żąda upoważnienia na podanie wniosku, tyczącego się opłaty długów 10 funt. szterl. i mniej. Prawa terazniejsze wyciągają tyle kosztu, iż wielu wierzycieli woli wyrzec się swoich pieniędzy.

Żądanie poparte jest przez P. Szmita i upoważnienie dozwolone.

P. Courtenay korzysta z okoliczności, i żąda upoważnienia, podać nowy bil, tyczący się praw obecnych o bankructwie.

Izba zezwala.

P. Curwen wnosi, a żeby rząd udzielił wiadomości izbie o wszystkich dokumentach, tyczących się odmian, uczynionych w Kodeksie kryminalnym wyspy Man, przez Xięcia Athol. Szanowny członek wyklada konstytucją tej wyspy, która tworzy kraj oddzielny: ponieważ sama stanowi prawa przez głosy izby, złożonej ze 24 członków, którzy nikogo nad sobą nie uznają, prócz Króla.

P. Peel, minister spraw wewnętrznych, odepiera się wnioskowi. Jednakże przyjęty został większością 28 przeciwko 26.

Czytają pierwszy bil, przez który minister skarbu powinien być upoważniony do wydania biletów, na 15 milionów funtów szterlingów, na potrzeby roku bieżącego. Posiedzenie jest zamknięte.

Londyn dnia 8 marca.

(z Gazety Warszawskiej)

Artykuł umieszczony w urzędowej gazecie tutejszej, względem wojny z Dejem Algierskim, jest w tej osnowie: „Z wydziału admiralicyi d. 21 lutego. Dziś rano nadeszły do wydziału listy pod d. 31 z. m. od szanownego Pana Spencer, kapitana okrętu królewskiego *Najada*. Miał on rozkaz popłynienia do *Algieru* i podania, wspólnie z konsulem królewskim, rządowi tamecznemu przełożeń, względem kilku artykułów zawartego ostatnim razem traktatu. Donosi, iż kroki te były bezskuteczne, a konsul widział potrzebę zdjąć banderę Wielkiej Brytanii i udać się na okręt królewski.”

Z powodu wojny z Algierem podniosły się procenta assekuracyjne dla okrętów na morzu śródziemnym. Przed kilku dniami wynosiły 20 do 30 szyllingów, a teraz już 4 funty szterlingi. Według innych wiadomości, okręty wojenne *Najada* i *Camelion* stanęły d. 24 stycznia pod *Algierem*, a kapitan Spencer chciał mieć prywatne wysłuchanie u Deja; ten zaś wymagał, aby przybył bez szpady. Kapitan odrzucił tak obrażające żądanie, i dał Dejowi czas do 31 stycznia, aby się namyślił. Tymczasem przyjął na okręt konsula angielskiego z rodziną jego, oraz kilku kupców angielskich w *Algierze*. Po wyświeceniu tego czasu, okręty angielskie odpłynęły, i o godzinie 3 po południu spotkały korpwę algierską, mającą 18 dział i 100 ludzi. Gdy korpwa nie słuchała wezwania, aby banderę spuściła, zaczęło się natychmiast strzelanie, i korpwa musiała się poddać; tak zaś została uszkodzona, iż nie mogła płynąć za okrętem *Camelion*. Uwolnionych 17 jeńców hiszpańskich, którzy się na niej znajdowali, sprowadzono na

okręty angielskie. Może ten jeden wypadek przywiedzie Deja do rozumu.

Lord prezydent tutejszej stolicy dał d. 21 b. m. wspaniałą ucztę dla Xięcia *Sussex* i innych osób, między którymi byli Jenerał *Mina* z adjutantem swoim, Jenerał *Quiroga*, Kanonik *Riego*, dwaj deputowani greccy, Lord *Nugent*, Pan *Hume* i Ławnik *Wood*. Przed ucztą podpisany został w domu Lorda prezydenta układ względem pożyczki dla greków.

Dnia 27 lutego. Gazeta tutejsza *Goniec*, pisze: „Niektóre gazety nasze twierdzą, iż ministrowie myślą niezwłocznie uzbroić nową wyprawę przeciwko *Algierowi*, i że Lord *Exmouth* obeymie dowództwo. Możemy atoli zapewnić czytelników naszych, iż wiadomości te nie mają ani cienia prawdy.”

Eskadra nasza na morzu śródziemnym składa się z 2 okrętów liniowych, 5 fregat i tyluż brygów wojennych. Okręt wojenny *Jasper*, popłynął z *Portsmouth* do *Tunetu*.

Admiralicja ogłosiła w gospodzie *Lloyds*, iż okręty wojenne przeznaczone dla zasłony statków kupieckich, wypłyną d. 1. marca z *Falmouth* do ciąsniny Gibraltarskiej i na morze śródziemne, a potem znowu za dwa tygodnie.

Odebrane tu listy prywatne z *Kadyzu* donoszą o zabranii dwóch okrętów hiszpańskich niedaleko tego portu; lecz nie wyrażają przez kogo?

Na onegdajszym targu w tutejszej stolicy mało pszenicy kupiono, i to w najlepszym gatunku. Piękny jęczmień sprzedano na dawniejszą cenę; owies nieco podrożał. Cena grochu i innych żywności mało lub nie się nie odmieniła. Handlujący wełną w *Londynie* postanowili na wczorajszym swoim zgromadzeniu podać Kanclerzowi skarbu przełożenie, względem zamierzonego zmniejszenia cła od wełny.

Czytamy w gazecie *Goniec*, iż rząd Meksykański uchylił dawniejsze prawo, zabraniające cudzoziemcom być właścicielami kopalni, co jest dogodnym dla Anglików, którzy z wielu posiadaczami tamecznych kopalni zawarli układy, pod warunkiem, aby na zawsze pobierali stosowną część dochodów z nich.

W 52 miastach angielskich jest 63 towarzystw robiących gaz, i uprzywilejowanych od Parlamentu; 5 towarzystw robi gaz z samego oleju. Wszystkie prawie akcyje znacznie się podniosły nad początkową ilość danych pieniędzy; itak za 100 funtów szterlingów kompanii w *Leeds*, dają 235 funtów szterlingów.

Składka na wystawie się mający w Szkocyi pomnik, z powodu bytności tam Monarchy, w roku 1822, idzie bardzo pomyślnie. Szkoci, którzy osiedli w *Petersburgu*, przysiali tym celem 6,200 r.

P R U S S Y.

Berlin dnia 6 marca

(z Gazety Warszawskiej).

Jedna z tutejszych gazet umieściła pod napisem *Rozmaite wiadomości*, następujący artykuł: „Polak *Iwanowski*, urodzony w Litwie, służył dawniej w polku 4tym legii nadwiślańskiej; był lubiany od swych kolegów, pogardzał wszystkimi wygodami, prowadził życie skromne, lecz zawsze był ponury. Za osobliwość uważano, iż nie lubił potraw gotowanych, a najsmaczniejszą jego potrawą było mięso surowe i także ryby. Gdy w roku 1814 wojsko polskie wracało z Francji do swojej ojczyzny, *Iwanowski* pragnął zwiedzić dalsze części świata, i udał się do Ameryki. Gdy tam przez niejaki czas przebywał, polując zabłąkawszy się w lasach, został schwytany przez dzikich amerykańców. Według zwyczaju tamecznego, już go prowadzono na śmierć; lecz został uratowany przez młodą dziką amerykańkę, i zdołał tak ująć dzikich ludzi, że naczelnik hordy, będący óraz głową pokolenia, oddał mu rękę swej córki. Wkrótce tenże naczelnik złożył rządy, a cała horda jednomyślnie obrała *Iwanowskiego* swym naczelnikiem. Może on będzie szczęśliwym, że tej hordę uczywilizuje.”

N I E M C Y.

Monachium dnia 27 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Okazałości pogrzebu Xiążęcia Leuchtenberskiego i Eichstadtzkiego (*Eugeniusza Beauharnois*) odpowiedziało poprzedzające wystawienie ciała jego na katafalku. Był ubrany w swóy mundur, i ozdobiony wszystkimi orderami, jako to: wielkim krzyżem legii honorowej, korony żelazney, *ś. Huberta*, *Serafina*, Szwedzkiego orderu miecza, złotego Runa, Saskiego orderu korony rucianey, węgierskiego orderu *ś. Szczepana* i t. d. Na głowie jaśniała korona Królewska na poduszce czarney axamitney; przy czterech rogach katafalku stali królewscy halabardziści, przeznaczeni do pilnowania ciała we dnie i w nocy. Po prawey stronie stali bokowi adjutanci jego z urzędnikiem dworskim, a po lewey była kaplica, gdzie się Msze *ś.* od godziny 8 zrana do 12stej w południe odprawiały. Biskup Pirtaski, pierwszy jałmużnik królewski, odbywał codzienn swój urząd. Przez cały czas wystawienia ciała, lud schodził się tłumem do pałacu Xiążęcia, a pobożnością i łzami składał hołd pamiętce nieboszczyka. Zmarły Xiąże zostawił 2 synów i 4 córki. Wczoraj odprawiono się w kościele nadwornym *ś. Michała* uroczyste żałobne nabożeństwo za duszę jego.

Stany bawarskie oświadczyły d. 22 maja 1822 roku życzenie, aby się utworzyło patryotyczne towarzystwo, któreby zaniechało płodów i towarów zagranicznych, a tylko krajowe kupowało i używało. Towarzystwo politechniczne bawarskie zostało upoważnione do zbierania podpisów, dla uskutecznienia tego projektu.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 29 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dzisiejszy *Dostrzegacz Austriacki* donosi, iż N. Cesarz Jmć raczył nakazać żałobę dworską, z powodu śmierci Xięcia Leuchtenberskiego i Eichstadtzkiego, *Eugeniusza*, na 6 tygodni, to jest, od d. 26 lutego do 7 kwietnia.

W ł o c h y.

Od granic Włoskich dnia 25 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

List z *Civita-Vecchia* pod d. 18 b. m. zawiera następujące wiadomości: „Kapitan okrętowy sardyński *Schiaffino*, przybywszy z *Malty*, donosi, iż na początku stycznia turcy napastowali w *Algierze* kilku włoschów, którzy się potem do domu konsula angielskiego schronili. Dey kazał gwałtem zabrać owych włoschów. Konsul angielski podał oświadczenie skargę, lecz w odpowiedzi odebrał tylko szyderstwa, pogroźki i wypowiedzenie wojny. Konsul angielski wsiadł potem z rodziną swoją na fregatę stojącą w porcie, która wypłynąwszy spotkała zaraz szebekę algierską. Gdy się oba okręty zbliżyły ku sobie na wystrzał z pistoletu, szebeka wystrzeliła do fregaty, uszkodziła ją i 40 ludzi uczyniła niezdolnymi do bitwy. Fregata uderzyła potem na szebekę i zatopiła ją. Uratowano tylko 9 hiszpanów, których algierczykowie w niewolę zabrali, i *Raisa* (dowódcę) szebeki. Fregata udała się do *Malty*, gdzie doniosła o tym wypadku, i wysadziła uwolnionych jeńców w miey-

scu odbywaney kwarantanny, a potem popłynęła do Anglii.

Rozkrzewienie bawełny brezylijskiej w Egipcie nie jest dziełem żadnego francuza, lecz *Makobeja*, znakomitego urzędnika egipskiego.

S z w e c y a.

Sztokholm d. 24 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Monarcha nasz mianował Królewica następcę tronu kanclerzem uniwersytetu norweskiego.

W I A D O M O Ś C I R O Z M A I T K E.

(z Kurjera Warszawskiego.)

W *Misolungii* (w Grecyi) teraz wychodzi 2 razy na tydzień gazeta, w językach greckim i włoskim.

Dobroczyńne dary i legata dla ubogich w *Paryżu*, pomnożyły kapitał w roku zeszłym o 40,000 franków.

Córka Pani *Catalani* w dziennikach paryżkich umieściła list, żaląc się na tych dziennikarzy, którzy oświadczyli się przeciw talentom jej matki, dowodzi ona publicznie, że jej matka jedynie z tém zastrzeżeniem śpiewać będzie w wielkiej *Operze w Londynie*, iż połowa czystego dochodu z każdej reprezentacji do niej należy.

Dnia 23 z. m. na posiedzeniu Akademii umiejętności w *Paryżu*, czytał Pan *Percy* rozprawę o życiu *Kopernika*, i podarował teyże Akademii portret tego sławnego *Astronoma*. W tey uczoney rozprawie wyraził Pan *Percy*, że będąc w *Toruniu* przekonał się, iż *Kopernik* pochodzi z dawney szlachty, i okazał szpadę, która należała do *Kopernika*; na rekojeści tey szpady jest misterna nie wyryty cały kalendarz.

Miasto *Akwisgran* zdobi teraz nowo wybudowany teatr, bliżki ukończenia: gmach ten ma 208 stop długości i 83 szerokości, a front jego najgustowniejszą ozdobiony jest architekturą.

Donoszą znad *Rennu*, że od niepamiętnych czasów obywatele tameczni nie odbyli tak wielo karnawału, jak tego roku.

Podług wyrachowania Pana *Colequhoun*, roczne dochody szlachty angielskiej wynoszą 2,800 milionów złotych polskich, które należą do 400 rodzin. Wyższy liczy 13 Lordów, mających przeszło po 2 miliony złotych polskich rocznego dochodu. Kto posiada tylko 480,000 złotych polskich rocznego dochodu, ten uważany jest za uboższego Lorda. Dochody Xiążęcia *Northumberland*, wynoszą 7 milionów 200,000 złotych polskich. Xiąże *Deconshire* ma na rok dochodu 5 milionów 600,000; Xiąże *Rutland* 4 miliony 840,000; Xiąże *Bedford* 4 miliony 800,000; Margrabia *Buckingham* 4 miliony 480,000; Xiąże *Norfolk* 6 milionów; Xiąże *Malborough* 4 miliony 80,000; Margrabia *Stratford* 3 miliony 600,000 złotych polskich. Arcybiskupi *Kantuaryyski* i *Jorcki*, równie jak 24 biskupów, którzy są parami i duchownymi Lordami, pobierają roczney pensyi po 5 milionów 600,000 złotych pols. Król mianuje Arcybiskupów i biskupów.

Wyprawa kapitana *Parry* do bieguna północnego, wypłynie zapewne w połowie maja.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 7 marca: rubel srebrny 3 rub. 31 1/2 kop., imperyal 37 r. 1/2 kop.

Obserwacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji		Wysokość Barom.		W. s. Ther. Reau.		W i a t r y.		Odmiana w powietrzu	
	dnia 8 god. 2 wieczor		28 cal. 1,2 lin.		+ 9,75 stopni.		Południowy		Pogoda.	
	dnia 9 — — —		28 — 1,0 —		+ 10 — —		Północny		Pogoda.	
	dnia 10 god. 5 1/2 z rana		28 — 0,2 —		+ 0,5 — —		Północny		Pogoda.	

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.